

DECIZIE

05 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței,
judecători

Valentina Clevadi
Luiza Gafton, Ion Druță, Dumitru Mardari, Galina Stratulat

examinând recursul declarat de Societatea pe acțiuni „Termoelectrica”,
în cauza civilă la cererea Societății pe acțiuni „Termoelectrica” cu privire
la intentarea procesului de insolabilitate față de Întreprinderea municipale de
gestionare a fondului locativ nr. 22,

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2017, prin care s-
a respins cererea introductivă depusă de Societatea pe acțiuni „Termoelectrica” cu
privire la intentarea procesului de insolabilitate față de Întreprinderea municipale
de gestionare a fondului locativ nr. 22,

c o n s t a t ă :

La 07 februarie 2017, creditorul SA „Termoelectrica” a înaintat cerere
introductivă privind intentarea procesului de insolabilitate față de debitorul
Întreprinderea municipale de gestionare a fondului locativ nr. 22 (în continuare
ÎMGFL nr. 22) pe motiv de incapacitate de plată a debitorului, solicitând admiterea
cererii spre examinare, constatarea insolabilității ÎMGFL nr. 22, a intenta procesul
de insolabilitate în privința acesteia, aplicarea măsurilor de asigurare prevăzute de
art. 24, alin. (1) și (2) al Legii insolabilității, inclusiv prin aplicarea sechestrului
asupra patrimoniului și mijloacelor bănești de pe conturile bancare ale debitorului
și interzicerea debitorului să administreze bunurile cheltuielilor de insolabilitate
să fie puse pe seama debitorului, numirea în calitate de administrator al procesului
de insolabilitate a administratorului autorizat Viorel Purcel, deținătorul
autorizației pentru activitate nr. 53 din 14 ianuarie 2015.

În motivarea cererii creditorul indică că, în temeiul contractului de livrare-
utilizare a energiei termice în apă caldă nr. 6022 din 29 septembrie 2006, încheiat
între SA „Termoelectrica” în calitate de furnizor și ÎMGFL nr. 22 în calitate de
consumator, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar energia termică furnizată
la obiectele aflate în administrarea operativă a acesteia.

Susține creditorul că, în perioada valabilității contractului, obligațiile
contractuale stabilite de către părți, sunt în permanență neglijate de către debitor, și
anume, se încalcă prevederile pct. 4.2 al contractului, care statuează că conturile de

plată recepționate, urmează a fi achitate de către consumator până la data de 30 a lunii următoare.

Menționează creditorul că, drept confirmare a faptului că debitorul este permanent în întârziere la plata consumului de energie termică, servesc facturile fiscale primite la evidență și contrasemnate de ÎMGFL nr. 22, și anume: Factura seria TC nr. 0165737 din 31 martie 2015, Factura seria TC nr. 0168598 din 31 aprilie 2015, Factura seria TC nr. 0170296 din 31 mai 2015, Factura seria TC nr. 0170966 din 30 iunie 2015, Factura seria TC nr. 0171601 din 31 iulie 2015, Factura seria TC nr. 0172182 din 31 august 2015, Factura seria TC nr. 0712158 din 30 septembrie 2015, Factura seria TC nr. 0172982 din 31 octombrie 2015, Factura seria TC nr. 0176165 din 30 noiembrie 2015, Factura seria TC nr. 0178727 din 31 decembrie 2015, Factura seria TC nr. 0182229 din 31 ianuarie 2016; Factura seria TC nr. 0185315 din 29 februarie 2016, Factura seria TC nr. 0188719 din 31 martie 2016, Factura seria TC nr. 0191083 din 30 aprilie 2016, Factura seria AAA nr. 1784518 din 31 mai 2016, Factura seria AAA nr. 1785233 din 30 iunie 2016, Factura seria AAA nr. 1786028 din 31 iulie 2016, Factura seria AAA nr. 1786767 din 31 august 2016, Factura seria AAA nr. 1787458 din 30 septembrie 2016, Factura seria AAA nr. 1789800 din 31 octombrie 2016, Factura seria AAA nr. 1790779 din 30 noiembrie 2016.

Mai indică creditorul că, la situația din 06 ianuarie 2017, datoria ÎMGFL nr. 22 la servicii de termoficare prestate de SA „Termoelectrica”, constituia suma de 23 232 796,92 lei, iar datoria acumulată, este recunoscută de către ÎMGFL nr. 22 prin contrasemnarea tranzacției nr. 64TJ din 31 octombrie 2016, potrivit căreia ÎMGFL nr. 22, recunoaște creanța și se obligă să o achite până la 31 decembrie 2016, însă această obligație nu a fost executată, iar până la moment datoria nu a fost achitată, ba chiar s-a mărit din contul consumului curent neachitat pe perioada sezonului nou de încălzire 2016 - 2017.

La fel, menționează creditorul că, prin acordul adițional nr. 2 din 17 octombrie 2012 la contractul de furnizare a energiei termice în apă caldă nr. 6022 din 29 septembrie 2006, SA „Termoelectrica” succesor în drepturi a SA „Termocom” a acordat ÎMGFL nr. 22 mijloace financiare în scopul achitării taxei de stat necesare pentru acționarea în judecată a persoanelor fizice care au acumulat datorii pentru energia termică. Aceste mijloace financiare, în mărime de 54 406,19 lei, nu au fost restituite în conformitate cu pct. 1 al acestui acord.

Accentuează că, conform Avizului Inspectoratului Fiscal de Stat nr. 105 din 22 decembrie 2016, la data emiterii avizului, ÎMGFL nr. 22 avea o restanță față de bugetul public național în mărime de 259,19 lei. 1

A mai declarat că, neexecutarea de către debitor a obligațiilor sale de plată integral și la timp pentru serviciile de termoficare prestate, afectează direct proporțional capacitatea financiară a SA „Termoelectrica”, care din cauza acestor creanțe neachitate nu-și poate executa obligațiile de plată față de furnizorul de gaze naturale SA „Moldovagaz”, având toate conturile bancare sechestrate, prin instituirea măsurilor de asigurare în baza încheierilor executorului judecătoresc Anatolie Chiosa nr. 005-04/13 din 13 noiembrie 2013 și nr. 005-303/13 din 09 aprilie 2014, 005-303/13 din 14 noiembrie 2014, ca urmare a înaintării spre

executare a documentelor executorii, prin care s-a dispus încasarea silită a datoriilor pentru gazele naturale livrate.

Afirmă că, datoria exorbitant de mare formată în perioadele de încălzire precedente în raport cu neachitarea în termen a consumului curent, denotă insolvabilitatea certă a debitorului ce persistă în cadrul ÎMGFL nr. 22, or debitorul nu are capacitate pecuniară de achitare integrală a datoriilor acumulate și generează acumularea perpetuă a datoriilor - temeii special de intentare a procesului de insolvabilitate, ce se manifestă în supra îndatorarea debitorului.

Susține creditorul că, în temeiul prevederilor art. 19, alin. (2) al Legii insolvabilității debitorului i-a fost expediată prin poștă notificarea nr. 79/6043 din 29 decembrie 16 avizul de recepție din 30 decembrie 2016, rămasă fără răspuns până în prezent, cu cerința de a achita în termen de 3 zile datoria integral, or în caz contrar vor fi nevoiți de a înainta cerere introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2017 s-a admis spre examinare cererea introductivă a creditorului SA „Termoelectrica” privind intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului ÎMGFL nr. 22, s-a instituit perioada de observație asupra debitorului ÎMGFL nr. 22, iar în scopul prevenirii modificării stării bunurilor debitorului ÎMGFL nr. 22 în perioada derulării procesului de insolvabilitate, a fost dispusă aplicarea măsurilor de asigurare și desemnat în calitate de administrator provizoriu Purcel Viorel, deținătorul autorizației eliberate de Ministerul Justiției al RM nr. 53 din 14 ianuarie 2015.

Totodată, prin aceeași încheiere, administratorul provizoriu Purcel Viorel, fiind obligat să notifice autoritățile de resort despre aplicarea măsurilor de asigurare în privința debitorului ÎMGFL nr. 22, să notifice creditorii din evidența contabilă, și să prezinte instanței de insolvabilitate, un raport cu privire la executarea măsurilor de asigurare aplicate față de debitor, să asigure păstrarea bunurilor debitorului și integritatea lor, să verifice existența temeiurilor de intentare a procesului de insolvabilitate, mărimea și componența masei debitoare, oportunitatea și posibilitățile continuării activității economice a societății, prin care să propună fie intentarea procesului de insolvabilitate, fie intentarea procesului simplificat de faliment, ori prin care să constate solvabilitatea debitorului și încetarea procesului, precum și să întocmească și să prezinte instanței de insolvabilitate tabelul preliminar al creanțelor.

La 25 aprilie 2017, în ședința de judecată, administratorul provizoriu Purcel Viorel a prezentat instanței de insolvabilitate raportul de observație și de executare măsurilor de asigurare față de debitorul ÎMGFL nr. 22, și tabelul preliminar al creanțelor ÎMGFL nr. 22.

Tot la 25 aprilie 2017 administratorul provizoriu Purcel Viorel a înaintat instanței de insolvabilitate cerere privind încasarea remunerației și cheltuielilor administratorului provizoriu pe perioada procedurii de observație a ÎMGFL nr. 22, solicitând admiterea cererii, încasarea din contul debitorului ÎMGFL nr. 22 în beneficiul lui Purcel Viorel onorariul administratorului provizoriu în mărime de 20

720,00 lei, cheltuieli aferente perioadei de observații în cuantum de 781,25 lei, iar în total 21 501,25 lei.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2017 s-a respins cererea introductivă depusă de SA „Termoelectrica” privind intentarea procesului de insolvabilitate față de ÎMGFL nr. 22, ca fiind neîntemeiată.

S-a refuzat intentarea procesului de insolvabilitate față de ÎMGFL nr. 22.

S-au anulat măsurile de asigurare aplicate față de debitorul ÎMGFL nr. 22 odată cu admiterea cererii introductive spre examinare prin încheierea Curții de Apel Chișinău 10 februarie 2017.

S-a admis parțial cererea administratorului provizoriu ÎMGFL nr. 22, Purcel Viorel privind încasarea remunerației pentru perioada de observație și a cheltuielilor suportate.

S-a stabilit cuantumul de remunerare a administratorului provizoriu ÎMGFL nr. 22, Purcel Viorel pentru perioada de observație în mărime de 8 400 lei lunar, iar pentru întreaga perioadă de observație în sumă de 13 440,00 lei.

S-a încasat din contul SA „Termoelectrica” în beneficiul administratorului provizoriu ÎMGFL nr. 22, Purcel Viorel remunerația pentru perioada de observație în mărime de 13 440,00 lei și cheltuielile suportate în sumă de 781,25 lei. În rest cererea administratorului provizoriu al ÎMGFL nr. 22, Purcel Viorel privind stabilirea remunerației pentru perioada de observație s-a respins ca fiind neîntemeiată.

La 10 mai 2017, SA „Termoelectrica” a depus cerere de recurs împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2017, solicitând admiterea recursului cu casarea hotărârii instanței de insolvabilitate cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a cererii și intentarea procesului de insolvabilitate.

În motivarea recursului, a invocat recurentul că hotărârea instanței de insolvabilitate este ilegală și neîntemeiată, emisă contrar normelor de drept material și procedural.

Susține recurentul că, instanța de insolvabilitate a dat o apreciere eronată materialului probator, în cazul în care potrivit tranzacției ÎMGFL nr. 22 recunoaște datoria acumulată, chiar și în cadrul ședinței de judecată directorul ÎMGFL nr. 22 a recunoscut datoria formată, însă și-a motivat poziția prin faptul că nu dispune de mijloace financiare în vederea stingerii datoriei.

În conformitate cu art. 429 alin. (1) Codul de procedură civilă, pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de curțile de apel în calitatea lor de instanțe de apel, cât și hotărârile pronunțate de curțile de apel în procedura de insolvabilitate.

Conform art. 8 alin. (1) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

În consecință, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 10 mai 2017, împotriva hotărârii instanței de insolvabilitate din 25 aprilie 2017, în termen.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea hotărârii primei instanțe și restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de insolvabilitate din următoarele considerentele.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 356 Cod de procedură civilă, cererea de declarare a insolvabilității se judecă în instanță conform normelor generale din acest cod, cu excepțiile și completările stabilite în legislația insolvabilității.

Potrivit art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Materialele cauzei cert denotă că, la 07 februarie 2017, creditorul SA „Termoelectrica” a înaintat cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul ÎMGFL nr. 22 pe motiv de incapacitate de plată a debitorului, solicitând admiterea cererii spre examinare, constatarea insolvabilității ÎMGFL nr. 22, intentarea procesului de insolvabilitate în privința acesteia, aplicarea măsurilor de asigurare prevăzute de art. 24, alin. (1) și (2) al Legii insolvabilității, inclusiv prin aplicarea sechestrului asupra patrimoniului și mijloacelor bănești de pe conturile bancare ale debitorului și interzicerea debitorului să administreze bunurile cheltuielilor de insolvabilitate să fie puse pe seama debitorului, numirea în calitate de administrator al procesului de insolvabilitate a administratorului autorizat Viorel Purcel, deținătorul autorizației pentru activitate nr. 53 din 14 ianuarie 2015.

În susținerea cererii creditorul a indicat că, în temeiul contractului de livrare-utilizare a energiei termice în apă caldă ÎMGFL nr. 22 și-a asumat obligația de a achita lunar energia termică furnizată la obiectele aflate în administrarea operativă a acesteia până la data de 30 a lunii următoare.

Tot materialele denotă că, ÎMGFL nr. 22 în perioada martie 2015 – noiembrie 2016 a acumulat o datorie față de SA „Termoelectrica”, conform situației din 06 ianuarie 2017 în suma de 23 232 796,92 lei.

Fiind investită cu examinarea cauzei, instanța de insolvabilitate prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2017 a respins cererea introductivă depusă de SA „Termoelectrica” privind intentarea procesului de insolvabilitate față de ÎMGFL nr. 22, ca fiind neîntemeiată. A refuzat intentarea procesului de insolvabilitate față de ÎMGFL nr. 22. A anulat măsurile de asigurare aplicate față de debitorul ÎMGFL nr. 22 odată cu admiterea cererii introductive spre examinare prin încheierea Curții de Apel Chișinău 10 februarie 2017. A admis parțial cererea administratorului provizoriu ÎMGFL nr. 22, Purcel Viorel privind încasarea remunerației pentru perioada de observație și a cheltuielilor suportate. A stabilit cuantumul de remunerare a administratorului provizoriu ÎMGFL nr. 22, Purcel Viorel pentru perioada de observație în mărime de 8 400 lei lunar, iar pentru întreaga perioadă de observație în sumă de 13 440,00 lei. A încasat din contul SA

„Termoelectrica” în beneficiul administratorului provizoriu ÎMGFL nr. 22, Purcel Viorel remunerația pentru perioada de observație în mărime de 13 440,00 lei și cheltuielile suportate în sumă de 781,25 lei. În rest cererea administratorului provizoriu al ÎMGFL nr. 22, Purcel Viorel privind stabilirea remunerației pentru perioada de observație s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Instanța de recurs consideră că instanța de insolvență prematur a ajuns la concluzia de respingere a cererii de intentare a procesului de insolvență față de ÎMGFL nr. 22, deoarece nu a dat o apreciere corectă materialului probator.

În susținerea opiniei enunțate instanța de recurs reține prevederile art. 1, alin. (1) și (2) a Legii insolvenței, care stabilește că scopul prezentei legi este instituirea cadrului juridic privind stabilirea unei proceduri colective pentru satisfacerea creanțelor creditorilor din contul patrimoniului debitorului prin aplicarea față de acesta a procedurii de restructurare sau a procedurii falimentului și prin distribuirea produsului finit. Prezenta lege este aplicabilă persoanelor juridice, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare, întreprinzătorilor individuali, inclusiv titularilor de patentă de întreprinzător, societăților de asigurări, fondurilor de investiții, companiilor fiduciare, organizațiilor necomerciale, înregistrate în Republica Moldova în modul stabilit. Prezenta lege nu se aplică băncilor.

Relevante la caz sunt și prevederile pct. 1, 15 din Regulamentului-model al întreprinderii municipale aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 387 din 06 iunie 1994, modificat și completat ulterior prin Hotărârea Guvernului nr. 549 din 09 iulie 2014, conform căreia întreprinderea municipală este agentul economic cu personalitate juridică, constituit de către una sau mai multe unități administrativ-teritoriale, dotat în exclusivitate cu bunuri proprietate a unității/ unităților administrativ-teritoriale fondatoare, care, prin utilizarea lor judicioasă, produce anumite tipuri de mărfuri (producție), execută lucrări sau prestează servicii, necesare pentru satisfacerea cerințelor fondatorului/fondatorilor (ale unității/unităților administrativ-teritoriale fondatoare). Pentru obligațiile sale întreprinderea poartă răspundere cu întreg patrimoniul său. Fondatorul nu poartă răspundere pentru obligațiile întreprinderii, iar întreprinderea nu este răspunzătoare pentru obligațiile fondatorului.

Analizând situația din speță prin prisma normelor citate și a materialelor cauzei instanța de recurs constată că ÎMGFL nr. 22 a fost înregistrată în Registrul de stat al persoanelor juridice pe lângă Camera Înregistrării de Stat, genul principal de activitate al întreprinderii fiind închirierea bunurilor imobiliare proprii, comerțul cu ridicata al aparatelor electrice de uz casnic și aparatelor radio, construcții inginerești, și intermediari pentru cumpărarea, vânzarea, schimbul și închirierea locuințelor și altor bunuri imobiliare cu destinație neproductivă.

La caz, independent de acest aspect este evident că ÎMGFL nr. 22 este agent economic independent cu drepturi de persoană juridică, care poartă răspundere pentru obligațiunile sale cu toate bunurile de care dispune.

În conformitate cu dispoziția art. 9 din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvență se intentează doar în temeiul unei cereri de

intentare a procesului de insolvabilitate (denumită în continuare cerere introductivă).

Conform art. 12 din aceeași Lege, dreptul de a depune cerere introductivă îl au: debitorul, creditorii, alte persoane indicate în prezenta lege.

Iar, în conformitate cu prevederile art. 10, alin. (1) – (3) din Legea insolvabilității, intentarea unui proces de insolvabilitate presupune existența unui temei. Temeiul general de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în incapacitatea de plată a debitorului. Temeiul special de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în supra îndatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică responsabilă de creanțele creditorilor în limitele patrimoniului său. În acest caz, la baza evaluării patrimoniului debitorului trebuie pusă continuarea activității lui dacă acest fapt este posibil.

În interpretarea corectă a normei enunțate este de înțeles că legiuitorul, pentru intentarea unui proces de insolvabilitate, a prevăzut un temei general care constă în incapacitatea de plată a debitorului și care reprezintă o insuficiență a lichidităților, o absență a fondurilor bănești necesare pentru plata obligațiilor ajunse la scadență.

Temeiul general determină existența creanței ajunse la scadență, care trebuie să fie certă – neîndoielnică în sensul că asupra ei, să nu fie conturat un litigiu; lichidă – având un quantum precis determinat; exigibilă – a cărei executare creditorul poate s-o pretindă imediat.

La fel, în raport cu temeiul general, poate fi presupusă și/ sau existența temeiului special – adică supra îndatorarea ce presupune un dezechilibru al patrimoniului prin existența unui pasiv patrimonial care depășește activul, adică să fie arătată un excedent al pasivelor față de active.

Tot aici se va remarca că starea de supra îndatorare presupune starea de imposibilitate stabilă și ireversibilă a persoanei juridice de a satisface deplin pretențiile creditorilor din activele rămase, ceea ce ar justifica intervenția justiției.

Astfel, după cum se constată la caz având în susținere prevederile normelor enunțate, creditorul SA „Termoelectrica” a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului ÎMGFL nr. 22, drept motiv invocând incapacitatea de plată a ultimei.

Potrivit art. 2 din Legea insolvabilității, incapacitate de plată este situația financiară a debitorului caracterizată prin incapacitatea lui de a își executa obligațiile pecuniare scadente, inclusiv obligațiile fiscale. Incapacitatea de plată este, de regulă, prezumată în cazul în care debitorul a încetat să efectueze plăți, iar supra îndatorare este situația financiară a debitorului, a cărei răspundere este limitată prin lege la valoarea patrimoniului său, în care valoarea bunurilor nu mai acoperă obligațiile existente ale acestuia.

Dispoziția art. 18, alin. (1) din Legea insolvabilității statuează că, creditorul poate depune cerere introductivă dacă are un interes legitim în intentarea procesului de insolvabilitate și își poate argumenta creanțele și temeiurile de intentare a procesului de insolvabilitate.

În temeiul art. 11, alin. (1) – (3) din Legea insolvabilității, componenta și mărimea obligațiilor debitorului sunt cele existente la momentul depunerii cererii

introdutive, dacă legea nu prevede altfel. La determinarea temeiurilor de insolvabilitate se iau în calcul: a) mărimea obligațiilor pecuniare, inclusiv suma restanței la livrarea bunurilor, la prestarea serviciilor și la îndeplinirea lucrărilor care urmează a fi plătite de către debitor; b) mărimea datoriilor la credite, la împrumut, plus dobânda care urmează a fi achitată de către debitor; c) mărimea prejudiciilor care urmează a fi recuperate de la debitor; d) mărimea obligațiilor la bugetul public național prevăzute de lege. La constatarea insolvabilității debitorului nu se ia în calcul valoarea creanțelor constituite din: a) penalități și/sau din alte sancțiuni financiare aferente neexecutării obligațiilor; b) orice obligație de plată față de asociații (membrii, acționarii) debitorului.

Iar, în conformitate cu prevederile art. 34 alin. (1) și (3) din aceeași Lege, instanța de insolvabilitate hotărăște, în baza aprecierii temeiului de insolvabilitate și a faptelor constatate în cadrul examinării cererii introdutive, asupra intentării procedurii de insolvabilitate sau asupra respingerii cererii introdutive. Hotărârea de intentare a procedurii de insolvabilitate devine executorie în momentul pronunțării. Dispozitivul hotărârii se înmânează administratorului desemnat imediat. Prin hotărârea de intentare a procedurii de insolvabilitate, instanța de insolvabilitate dă apreciere concluziilor din raportul administratorului provizoriu, prevede mărimea revendicărilor asupra cărora obiecțiile debitorului și/sau ale creditorilor au fost respinse ori considerate ca fiind întemeiate, desemnează administratorul insolvabilității și instituie, după caz, comitetul creditorilor.

Analizând circumstanțele speței prin prisma normelor de drept invocate supra, instanța de recurs relevă că, instanța de insolvabilitate neîntemeiat și prematur a concluzionat asupra netemeinicieii cererii de intentare a procesului de insolvabilitate față de ÎMGFL nr. 22, în cazul în care atât materialele cauzei denotă incapacitatea de plată, cât și directorul ÎMGFL nr. 22 a recunoscut parțial datoriile, invocând incapacitatea de plată, mai mult ca atât, la 31 octombrie 2016 ÎMGFL nr. 22 a contrasemnat tranzacția nr. 64TJ din 31 octombrie 2016, potrivit căreia recunoaște creanța și se obligă să o achite până la 31 decembrie 2016, însă această obligație nu a fost executată.

Or, datoria excesiv de mare formată în perioadele de încălzire precedente în raport cu neachitarea în termen a consumului curent denotă insolvabilitatea debitorului ÎMGFL nr. 22, care nu are capacitatea pecuniară de achitare integrală a datoriilor acumulate și generează acumularea perpetuă a datoriilor, fapt ce ar constituie temei special de intentare a procesului de insolvabilitate ce se manifestă prin supra îndatorarea debitorului.

Iar, din raportul prezentat de administratorul provizoriu Purcel Viorel, rezultă că în urma analizei datelor prezentate, ce țin de situația economico-financiară a debitorului, a fost stabilit faptul imposibilității onorării de către debitor a obligațiunilor sale față de creditori, deoarece ÎMGFL nr. 22 a acumulat datorii enorme față de SA „Termoelectrica” precum și față de alți creditori.

Prin urmare, din constatările administratorului provizoriu rezultă că debitorul se află în incapacitatea de plată și nu dispune de posibilități ce ar permite acoperirea integrală a creanțelor creditorilor și readresarea situației economico-

financiară a întreprinderii în afara procesului de insolabilitate, circumstanțe ce determină insolabilitatea creditorului.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră întemeiate argumentele recurentului prin care a indicat că, instanța de insolabilitate eronat a concluzionat asupra netemeinicii cererii, motivându-și soluția în baza argumentelor expuse de debitor în referință, fără a fi prezentate careva probe pertinente și concludente.

În atare condiții, instanța de insolabilitate avea obligația de a da un răspuns cert referitor la relevanța unui înscris sau altuia. Or, instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6§1 CEDO (cauza Hiro Balani vs. Spania, 1994). CEDO reiterează că, deși articolul 6 § 1 obligă instanțele să își motiveze hotărârile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, 19 aprilie 1994, pct. 61, seria A nr. 288). Instanțele trebuie să răspundă la argumentele esențiale ale părților, dar măsura în care se aplică această obligație poate varia în funcție de natura hotărârii și, prin urmare, trebuie apreciată în baza circumstanțelor cauzei (Hiro Balani împotriva Spaniei, 9 decembrie 1994, pct. 27).

Tot aici, este de menționat că în cadrul soluționării pricinii probele din dosar se cercetează doar în ansamblul și în interconexiunea acestora, or, instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

În consecință, Colegiul verificând conținutul hotărârii contestate, în raport cu materialele dosarului, argumentele invocate în recurs, conchide că instanța de insolabilitate s-a referit în mod declarativ la normele dreptului material pe care le-a considerat aplicabile speței, fără să se expună asupra circumstanțelor concrete ale cauzei și probelor administrate în cadrul judecării pricinii pe care se întemeiază concluziile privitoare la aceste circumstanțe și fără a indica motivele pentru care argumentele invocate în cererea de intentare a procesului de insolabilitate nu au fost reținute și supuse aprecierii.

Este de menționat că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți.

Din considerentele menționate, pornind de la faptul că această eroare admisă la judecarea cauzei în instanța de insolabilitate nu poate fi corectată de instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de SA „Termoelectrica” și a casa integral hotărârea instanței de insolabilitate, cu

remiterea pricinii civile la rejudecare în instanța de insolvabilitate, în alt complet de judecată.

La rejudecarea pricinii, instanța de insolvabilitate, pentru a concluziona sub aspectul temeiniciei/netemeiniciei acțiunii, urmează să verifice cerințele prin prisma argumentelor și probelor atât a părții reclamante, cât și a părții pârâte, rezultând din prevederile art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, conform cărora instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, ca în consecință soluția adoptată să fie certă și coerentă. Caracterul peremptoriu al concluziei instanței de judecată, urmează a fi stabilit în coraport cu circumstanțele cauzei, probele administrate și cercetate și normele de drept material aplicabile raportului litigios.

În conformitate cu art. 445, alin. (1), lit. c) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Societatea pe acțiuni „Termoelectrica”.

Se casează integral hotărârea Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2017, în cauza civilă la cererea Societății pe acțiuni „Termoelectrica” cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de Întreprinderea municipale de gestionare a fondului locativ nr. 22, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,

Valentina Clevadi

judecători

Luiza Gafton

Ion Druță

Dumitru Mardari

Galina Stratulat